szj-leporello.qxp_Layout 1 12/06/15 13:20 Page 1

Simon Zsolt József

Tel: + 36 26 360 418
Email: szsjindian@gmail.com
On-line portfolio:
Régebbi munkák: www.simonart.carbonmade.com
Újabb munkák: www.nomisart.carbonmade.com
Design: www.tamondesignstudio.com

KIÁLLITÁSOK / EXHIBITIONS

2014
Officine Saffi Contemporary Ceramic Art, Olaszország.
13. Westerwaldpreis, Höhr-Grenzhausen, Németország.
IV. Nemzetközi Szilikátművészeti Triennálé, Kecsemét.
Open to Art, Officine Saffi Galéria, Milánó, Olaszország.

2013
Arte ceramica oggi in Italia, Villa Necchi, Milánó.
Winter Salon, RBfineart Gallery, Milánó, Olaszország.
International Ceramic Art Festival, Sasama, Japán.
Verkehr Shimizu Port Terminal Museum, Japán.
Ecce Homo, MagNet Közösségi Ház, Budapest.
Keramikbiennale Kapfenberg KulturZentrum, Kapfenberg, Ausztria.
Ceramic: Black and White, RBfineart Galéria, Milánó.
Goed Gebakken, Kastel la Paige Herentals, Belgium.

2012
Magyar kerámia, Modern Magyar Képtár, Pécs.
Happy Christmas Clay, Puls Ceramics, Brüsszel.
Just Ceramics, Keramikmuseum Westerwald.
FISE 30, Magyar Iparművészeti Múzeum, Budapest.
Sejtelem, Kápolna Galéria, Kecskemét.
Creative Cities Collection Fine Arts Exhibition London.
Barbican Center, London.
Szív, IBS, Budapest.
Hal, Goetheanum, Dornach, Svájc.
Eunique 2012, Messe Karlsruhe, Németország.
SOFA New York, J.Lohmann galéria,.

2011
Natural Forms, RBfineart Galéria, Milánó.
III. Nemzetközi Szilikátművészeti Triennálé, Cifra Palota, Kecskemét.
MIZU-VÍZ, A38 Hajó, Ferencvárosi Helytörténeti Gyűjtemény, Budapest.
A Varázslatos Fehér Arany, Herend, Porcelán Múzeum.

MUSEION No.1 BUDAPEST

A Kecskeméti Kortárs Művészeti Műhelyek galériája
Gallery of the Kecskemét Contemporary Art Studios

H-1091 Budapest, Üllői út 3.
+36-1 216-47-84 | +36-20 223-71-80
museion@t-online.hu | icshu@t-online.hu
www.icshu.org/museionbudapest.html

Nyitva tartás: keddtől péntekig 14-től 18 óráig
Open: Tuesday – Friday from 2 to 6 pm

SIMON ZSOLT JÓZSEF

„Kiapadhatatlan”

Egy mozdulatlanná merevedett tárgy alkotásánál szomorúan vennénk tudomásul, ha csak „holt”-ság köszönne vissza a nézőre. A statikusnak látszó statika nem mozdítja a nézőt és nem kelti azt az érzetet, hogy a tárgy munkából, életből, mozgásból született, kapott formát. Amennyire sikerül a megkövültben lenyomatot, utalást hagyni az azt létrehozó szellemtelin lelkes előre, annyira van esélye a nézőnek a mozdulatlanná váltat összekötni eredetével, az élőn mozgóval.

E formák határlények mikroszkopikus, egyszerű lények képét idézhetik fel bennünk, mely lények valódi közege a nedvesség, az életszerű, áramló világ. Olyanok, mint kovamoszatok vázai, amelyek ebben a méretben inkább a növényi- és állatvilág rendjét hordozzák magukon. Hol a lecsupaszított csontváznak, hol ágak, levelek kuszaságának rendszerét utánozzák.

A tömörség és dússág élesen veszélyes fészkében őrzött puhán megnyíló, de sötétbe forduló belső olyan képet mutat, mely szintén a növényi és állati lét közötti egyensúlyozást idézi. Olyan virágzat ez, amely az állatok szájához hasonlóan öblös belső térbe vezet, ahol titkokat sejtető, aktív sötétség fogad.

A szirmoktól befelé vezet egy puhán hullámzó folyékonyság a tárgyak belseje felé, míg kívül egy forgósugárzó irányultság látható. Egy képzeletbeli egyenes tengely áll a két ellentétes áramlás közepében. Ez tartja egyben a lassan csorgó, befelé tartó, illetve az élesen hasító, kifelé tartó mozgást mutató szélsőségeket. Ennek a képzeletbeli tengelynek egyik fele a szirmok által körülölelt világos, míg a másik fele a tárgy belsejében lévő sötét térben húzódik.

A fehér áttetszőség inkább a csontszerűséget hangsúlyozza, a sárgás szín a virág-, vagy gyümölcsszerűség felé segíti fantáziánkat. A szürke színnel a belső sötétség kerül jobban előtérbe. Szélsőségek gyümölcsöző egyben tartásának eredményei ők a szépségre való törekvéssel megalkotott, kiapadhatatlanul megújuló, sugárzó lények formái.

“Inexhaustible”

In the case of the creation of an object frozen in a motionless state, we would be saddened if viewers would only witness them as a “dead” sight. Seemingly static statics fail to move viewers and create a sense that the object was born and took shape through work, life, and motion. Viewers have as much chance to link the motionless with its origin and its living motion as it’s capable of leaving an impression and reference to the spiritual and living in a petrified object.

These shapes are border-beings capable of recalling the image of simple, microscopic beings – beings with a true medium of moisture, a lifelike, flowing world. They are like the shells of diatoms which in this size display the traits of order evidenced in the kingdom of plants and animals, occasionally imitating the diffuse systems of barren skeletons, branches, or leaves.

The softly manifesting interior, turning to darkness and guarded in a dangerous nest of density and opulence displays an image which recalls the balancing between the existence of plant and animal life. It is a kind of inflorescence which leads to gulf-like inner space similar to the mouths of animals where we are welcomed by an active darkness suggestive of secrets.

Moving inwards from the petals we move along a smoothly rippling liquidity towards the inside of objects, with a rotating-radiating orientation on the outside. We find an imaginary axis in the middle of these two opposing streams. This maintains the unity of the extremes of slowly flowing, inward-bound and sharply cleaving, outward-bound motion. Half of this imaginary axis belongs to a bright space surrounded by petals, whilst the other half is in the dark space of the object’s interior.

The white opaqueness highlights a bone-like nature, while the yellow color moves our imagination towards a flower or fruit-like nature. The gray color tends to bring the interior darkness to the forefront.
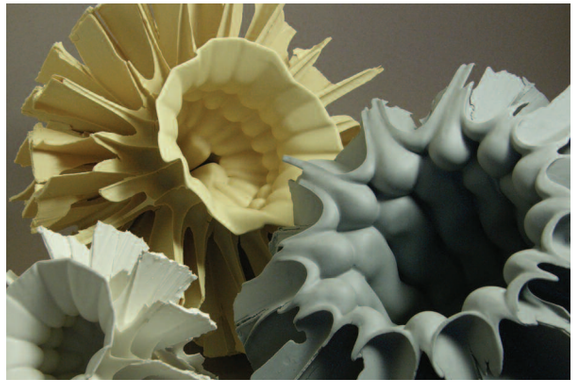
Such are the results of the fruitful preservation of extremes, the shapes of inexhaustibly renewing radiant beings created through an endeavored aimed at beauty.